

[Poulsgaard]

klamefjernsyn, som vi skulle have haft for længe siden, men det er et stort forslag, og vi må konstatere, at det går med dette forslag som med alle andre private forslag: det bliver kulet ned. Det kommer nu til en førstebehandling, og så kommer det ikke længere. Så ligger det dér i udvalget og samler støv. Det var måske en idé, om vi, der vil noget andet, der vil have brudt det monopol og få noget alsidighed i radioen, virkelig prøver at snakke sammen om det, så vi kan få lavet noget fornuftigt, noget, som befolkningen kan være tjent med. Dette forslag kunne så afgjort indgå som arbejds materiale i sådan et udvalg.

Bertel Haarder (V):

Ekstreme forslag kan sjældent gennemføres, men de kan alligevel godt være nyttige som inspiration i debatten. Til den kategori vil jeg regne dette forslag, og jeg vil derfor godt takke kristeligt folkeparti for dette debatoplæg.

Venstre har også tanker om at bryde monopollet – man kunne f. eks. begynde med en selvstændiggørelse af provinsafdelingen – så selve den del af argumentationen forstår vi godt, endskønt vi nok ikke har helt så store illusioner som kristeligt folkeparti om, at det, som kristeligt folkeparti kalder ensidigheden i Danmarks Radio, har sin eneste årsag i dette, at der er radiomonopol. Det tror jeg ikke partiet har ret i, men som debatoplæg mener jeg absolut det er inspirerende.

Den hollandske ordning, som her er skrevet af, kan man kalde ekstremt demokratisk. Den svarer sådan set til det hollandske system med flydende skolepenge, som også er en måde, hvorpå hollænderne har formået at leve i et land med vidt forskellige synspunkter, med meget store åndelige kløfter. Når vi kommer til spørgsmålet: kan det omplantes til Danmark, kan vi bruge noget lignende herhjemme, så kan vi ikke lade være at påpege nogle faremomenter ved forslaget.

F. eks. forudsætter det en ganske betydelig radioaktivisme i samfundet. Vi skal ikke bare have Socialistisk Lytter- & Fjernseerforbund og Aktive Lyttere og Seere og de organisationer, vi har i forvejen. Vi må også have et liberalt lytter- og fjernseerforbund og et radikalt lytter- og fjernseerforbund. Vi må alle ti partier ud og lave lytterorganisationer med generalforsamlinger og kontingenter – alt

hvad remmer og tøj kan holde. Det bliver man næsten lidt træt af at tænke på. Når nogle gør det, vil alle de andre også gøre det, og hvor vidt kommer vi så?

Hvis det ikke fører til en sådan altomfattende aktivisme, kan man frygte, at det vil blive til et sygekassedemokrati. Næsten alle danskere vil være medlem af en lytterorganisation, men de vil ikke beskæftige sig med den nogen sinde. Der møder måske i promille af medlemmerne frem en gang hvert tiende år og giver et lille pip. Det vil sige, at disse lytterorganisationer kan gå hen og blive nogle syge, sløve organer, som også falder i hænderne på en ganske lille elite, og så er vi dér, hvor kristeligt folkeparti mener vi er i forvejen.

Det er altså ikke uden problemer. Det tror jeg også kristeligt folkeparti er klar over. Derfor kan jeg selvfølgelig ikke på nogen måde love, at venstre vil stemme for dette, men vi vil overveje tanken og forsøge at lade os inspirere af den. Så meget kan jeg sige.

Annelise Gotfredsen (KF):

Kristeligt folkeparti skal ikke have utak for, at vi i dag skal diskutere et forslag om en ny radio- og fjernsynslov. Dette skal ikke forstås sådan, at vi finder, at det, kristeligt folkeparti har fundet frem til, kan løse problemerne omkring Danmarks Radio. Vi tror ikke, at dette forslag er nær vidtgående nok, og vi tror, at det ville være meget vanskeligt at praktisere, men vi er glade for, at vi endnu en gang bringes til at diskutere Danmarks Radio, for det viser, at der er en både gærende og også åbenlys utilfredshed med denne statsinstitution, der som moderne medium ubestridt har så stor betydning.

Det eneste virkningsfulde er efter vor mening helt at ophæve Danmarks Radios monopol – det har vi også før stillet forslag om – og sikre et frit og selvstændigt radio- og TV-selskab. Både af hensyn til den kulturelle frihed og af hensyn til sikringen af den højest mulige kvalitet og alsidighed i den samlede programvirksomhed bør monopollet ophæves.

Jeg forstår, at kristeligt folkeparti ikke stiller sig uforstående over for reklamefinansiering, og det er også det, vi vil finde mest realistisk. Det fungerer upåklageligt i de allerfleste lande, men der kan naturligvis også dis-